

מדינת ישראל

באמצעות המחלקה לחקירות שוטרים
מרכז בק למעד, רח' הרטום 8, הר חוצבים, ירושלים
טל: 2906 * פקס: 02-6467794

המבקשת

-נגד-

לוחם מס' 317

המשיב

בקשה למעצר עד תום ההליכים המשפטיים

בית המשפט הנכבד מתבקש בזאת להורות על מעצר המשיב עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו בתיק העיקרי.
ואלה נימוקי הבקשה:

1. נגד המשיב הוגש כתב אישום המייחס לו רצח בכוונה - עבירה לפי סעיף 300(א) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "החוק").

2. כתב האישום שהוגש נגד המשיב מפרט את השתלשלות האירועים:

א. במועדים הרלוונטיים לכתב האישום שירת הנאשם במשמר הגבול במשטרת ישראל, כלוחם ב... ירושלים.

ב. במסגרת תפקידו, החזיק הנאשם באקדח משטרתי מסוג "גלוק 26", מספר ACUC627 (להלן: האקדח).

ג. ביום 12.4.24, בשעה 18:41 או בסמוך לכך, נהג הנאשם את רכבו מסוג "Geely" (להלן: הרכב), והגיע לצומת הרחובות אבן שושן ויהודה הימית, בעיר תל אביב-יפו, שהיה פקוק אותה עת ועמוס בכלי רכב רבים (להלן: פקק התנועה). יחד עם הנאשם היו ברכב אימו (להלן: האם), שישבה במושב שלייד הנהג, ואשתו, (להלן: בת הזוג), שישבה

במושב האחורי. הנאשם, אשר לא היה בתפקיד באותה עת, היה לבוש בבגדים "אזרחיים" וללא כל סימני זיהוי משטרתיים, ונשא עמו, כבשגרה, את האקדח ובו מחסנית מלאה בכדורים.

ד. אותה שעה, יעקב טוחי (להלן: **המנוח**) – ששימש כחובש מתנדב בארגון "איחוד והצלה" (להלן: **ארגון ההצלה**) – רכב על קטנוע של ארגון ההצלה (להלן: **הקטנוע**).

ה. בעת שרכבו של הנאשם עמד בפקק התנועה, הגיע הקטנוע בסמוך אליו. המנוח, שנתקל אף הוא בפקק התנועה, התקרב אל הרכב מצד ימין, בכיוון נסיעתו, ופנה אל הנאשם, דרך חלון הנוסע שלצד הנהג, שהיה פתוח אותה שעה, ואמר לו "אחי, תתקדם". האם, שישבה, כאמור, במושב הנוסע, השיבה למנוח כי אין באפשרותו של הנאשם להתקדם עקב הפקק.

ו. בשלב זה, ובשל פקק התנועה, החליטה האם להגיע למחוז חפצה ברגל ולכן יצאה מהרכב. המנוח, שעדיין עמד בסמוך לרכב, המשיך לדרוש כי הנאשם יקדם מעט לפנים את רכבו. האם שבה ואמרה למנוח כי אין באפשרותו של הנאשם להתקדם.

ז. בשלב זה, בעוד הנאשם ישוב ברכבו, התפתחו חילופי דברים בינו לבין המנוח, במהלכם יצא הנאשם מהרכב וניגש אל המנוח, אשר ירד אף הוא מהקטנוע, כשהוא חובש קסדה שחורה על ראשו.

ח. המנוח והנאשם התקרבו זה לזה, תוך שהם ממשיכים בחילופי הדברים ביניהם. בשלב זה, היכה המנוח, באמצעות ידו את הנאשם בפניו. בתגובה, הפיל הנאשם את המנוח על הכביש ורכן מעליו תוך שהוא מצמידו לכביש. המנוח ניסה להשתחרר מאחיזת הנאשם, ובתגובה, הנאשם היכה אותו בפלג גופו העליון, לרבות בראשו, באמצעות מכות בידו.

ט. עוברי אורח שהיו במקום התערבו וניסו להפריד בין הנאשם לבין המנוח. בשלב מסוים, הנאשם התרחק מעט מהמנוח, שעדיין היה שוכב על הקרקע והקסדה עדיין לראשו. בשלב זה, המנוח התרומם על ברכיו, והוציא מכיס מכנסיו סכין אותה נשא עמו (להלן: **הסכין**).

י. על אף נסיונות עוברי האורח להפריד ביניהם, הנאשם המשיך להכות את המנוח, ובתוך כך נדקר הנאשם בכף ידו ובגבו מהסכין שהייתה בידו של המנוח, וכתוצאה מכך נגרמו לו חתכים. בתגובה, הדף הנאשם את המנוח, והסכין נפלה מידו.

יא. עוברי האורח שהיו במקום הפרידו בין המנוח לבין הנאשם, הרחיקו את המנוח לכיוון אחד ואת הנאשם לכיוון אחר. כך, תוך שעוברי האורח עומדים וחוצצים ביניהם, נוצר מרחק של כארבעה מטרים בין הנאשם למנוח. לצד המנוח עמד אותה עת אחד מעוברי האורח ואילו על יד הנאשם עמדו מספר עוברי אורח נוספים, שחצצו בינו לבין המנוח.

יב. בשלב זה, וחרף העובדה שהמנוח היה מרוחק מהנאשם, ללא הסכין בידו, כאשר מספר עוברי אורח חוצצים בין השניים ומבלי שהמנוח היווה כל סכנה או איום כלפי הנאשם או כלפי אדם אחר, שלף הנאשם את האקדח, דרך אותו, פילס את דרכו בין עוברי האורח שהיו סביבו, ובעומדו במרחק קצר מהמנוח, ירה לעבר פלג גופו העליון של המנוח ארבע יריות רצופות, ומיד לאחריהן חמש יריות רצופות, נוספות, בעוד המנוח מנסה להוריד את קסדתו מראשו. במהלך הירי וכתוצאה ממנו, נפצע המנוח בפלג גופו העליון ונפל על הכביש. בעוד המנוח שרוע פצוע ומדמם על הכביש, וכשתי שניות לאחר הירי כמתואר לעיל, ירה הנאשם במנוח יריה נוספת לעבר פלג גופו העליון.

יג. כתוצאה מהירי שביצע הנאשם נגרמו הפגיעות הבאות, אשר גרמו למותו של המנוח:

- א. פצע כניסת קליע בחיבור בין הכתף לחזה מימין;
- ב. פצע כניסת קליע בצורת פצע קרע קווי פעור, מעל הפטמה הימנית;
- ג. פצע כניסת קליע בגו מימין;
- ד. שלושה פצעי כניסת קליע מתחת ומחוץ לאזור השכם הימנית;
- ה. פצע כניסת קליע בגב-מותן מימין;
- ו. פצע כניסת קליע במותן משמאל;
- ז. פצע כניסת קליע בזרוע הימנית במישור החיצוני ומעט אחורי, בשליש האמצעי;
- ח. פצע כניסת קליע/רסיס בצוואר מימין;
- ט. פצע כניסת קליע/רסיס בבסיס הצוואר מימין;
- י. פצע כניסת קליע/רסיס בבסיס הצוואר מימין.

יד. מותו של המנוח נגרם מהלם תת-נפחי עקב אובדן דם נרחב בשל נזקי גוף חמורים, לרבות ריטוש של הלב, של כלי הדם הראשיים של הצוואר ושל החזה, של הריאות, של הכבד ושל הטחול, זאת ממעבר של עשרה קליעים בגוף.

טו. מיד לאחר הירי, התרחק הנאשם מהמנוח, אשר היה שרוע על הקרקע, שלף את המחסנית הריקה מהאקדח, הכניס מחסנית מלאה אחרת לאקדח, ודרך אותו. הנאשם התהלך בקרבת המנוח בעוד אקדחו הטעון בידו וזאת מבלי להושיט לו כל סיוע רפואי, וזאת למרות שהוכשר כחובש, במסגרת תפקידו במשטרת ישראל. כדקה לאחר מכן, ניגש הנאשם למדרכה סמוכה, שם חבש כובע זיהוי משטרתי על ראשו ועטה מסכת הסוואה על פניו.

טז. אף לאחר הגעת כוחות הביטחון וההצלה למקום, המשיך הנאשם לאחוז באקדחו הטעון ומעת לעת, חרף העובדה שבמקום נכחו שוטרים, כיוון אותו לעבר עוברי אורח שניסו להתקרב אליו וצעקו לעברו, בין היתר, קריאות "תתבייש" והטיחו בו כי "הוציא להורג" את המנוח.

3. למבקשת ראיות לכאורה להוכחת העבירה המיוחסת למשיב, ובכלל זה:
- א. תיעוד האירוע בסרטוני מצלמות אבטחה, סרטון מצלמת הרכב של המשיב, סרטונים שתועדו על ידי עוברי אורח.
 - ב. עדויות עדי ראיה שהיו בליבת האירוע, ובהם גם אשת המשיב, אימו, מעורבים שהפרידו בין המשיב לבין המנוח, שכנים המתגוררים בבניינים סמוכים שצפו באירוע.
 - ג. גרסאות המשיב הקושר עצמו לביצוע הירי לעבר המנוח, הן בחקירותיו במחלקה לחקירות שוטרים, והן בפני גורמים שונים עימם שוחח מיוזמתו בסמוך לאחר האירוע.
 - ד. ממצאים מזירת האירוע.
 - ה. חוות דעת פתולוגיות.
 - ו. חוות דעת מעבדות זיהוי.
 - ז. הקלטות של דיווחים למוקד 100 ובגל הקשר המשטרתי.
 - ח. תיעוד ממצלמות גוף של שוטרים שהגיעו לזירת האירוע בסמוך לאחר ההתרחשות.
4. העבירה המיוחסת למשיב מקימה עילת מעצר סטטוטורית לפי סעיף 21(א)(1)(ג)(1) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה מעצרים), תשנ"ו-1996 (להלן: "חוק המעצרים").
5. בנוסף, מדובר בעבירה שבוצעה תוך שימוש בנשק חם, ולכן קיימת עילת מעצר סטטוטורית נגדו גם לפי סעיף 21(א)(1)(ג)(4) לחוק המעצרים.
6. לצידן של עילות המסוכנות המצטברות, והחזקה המשפטית התומכת בהן, קיימת בתיק זה, על פי ההלכה הפסוקה, גם עילת מעצר מובנית, שעניינה חשש להימלטות מאימת הדין, נוכח חומרת העונש הצפוי וטיבו.
7. הצטברות העילות, טיב העבירה המיוחסת למשיב, חומרתה ונסיבות ביצועה - מבססים את המסקנה, כי אין חלופה אשר תגשים את תכלית המעצר.
8. אשר על כן מתבקש בית המשפט הנכבד להורות על מוצר המושרי ויד לחיוב ההליכים המשפטיים נגדו.

סדק דהן

שקד דהן, עו"ד

הילה אדלמן, עו"ד

מנהלת מחלקה במחלקה לחקירות שוטרים ר' יחידת הניהול (בפועל) המחלקה לחקירות שוטרים